

Estimada Mercè - Celebro que hagiis tingut un bon dia del Ten Sant, i si agreeixo que en cara hagiis volgut escriure'm alguns de colgar-te. No em plan menys que - mitjançant el Sr. de Bellag - hagi pogut contribuir a la teua felicitat. Insistixo, el sonet no és meu, si no d'aquest amic de Ronsard. L'únic que me atribueix me és la tasca de traduir-lo amb molt ~~menys~~ però molt poca traça. Si no ho fa mica de poder que encara em resta, ~~est~~ enriaria l'original i remies.

de també he llegit moltes vegades la teua missa lletra. Tots que s'adiu respectant amb la Mercè d'ara, tot i que va ser un dels carents que de què em vaig valdre per a bastar aquella Mercè. que ja veig que no tindré més remei

que explican-te un dia o altre. El mal es que de tant
je-te-la gomar, et pensaries qui sap que, i quan
te i expliqui tindras una decepcio. En la seva
primera carta, hi ha una base que recorda que
l'avis va semblar-me ~~una~~ excessiva, i que
ara em sembla van solia. "En caldea
venne que encara es pot ser helic." Veras
aquella Mercè, ai de no deia per per-se l'interes
sant. Ja veras si era diferent de tin.

Mi em recordava que mi hagues permès de fer
aquesta boneta en el sobe de la meua can
ta. Vni a explican-te l'enigma que ha un any.
ha estat esperant pacientment la solucio.
S. P. O. vol dir, es clar, Sanatori del Punt d'Ulls.
S. P. Q. R. vol dir Senatus Populus que Roma
nus, si no menten els erudits. Era, com si digues
sim, la mibrica de tots els acords que venia
el Senat, i, vinguda i expansio de l'imperi

27-1x-32-16

nomina, els conquistadors sembraren els nous territoris amb làpides, llores, pedres votives, etc dient les quatre inicials, en senyal que fins allí abastava el poder de Roma. Els romans que duïen els legionaris que acostumaven a anar a les possessors de Setmana Santa a Lheda, també les anava i és d'allí que he a més el seu significat.

Deuria ser el follet el que va empenyer-me a fer aquesta donada en ~~el~~ solte d'una lettra de compliment. Però ^{gràcies al cel de que no} ~~compliment~~ ^{no complerem} l'haguéssiu entès. ^{Allò que} ~~una~~ ^{era} ~~incompleta~~ ^{és} ~~sem~~ ve més interessant que allò massa com venible, i qui sap, potser si no hagués estat el prestigi del misteri, no m'hauris aplegat tant el camí de la terra ^{annistat}.

~~Sento davant un despart~~

M'imagino que els pens Màrius són uns bons oi-
cots sentimentals i mansais com la Berra mestressa.
De manera que no els agrada la literatura
"griqueta"? com plango els pobres mungons! - A-
dò t'ho dic jo, no pas el Màrius que escriu
cartes. - He demanat al Màrius de bo de bo, a
quell que és el pare de tots els Màrius, tal com
Júpiter és el pare dels déus, que em digués la
seua opinió sobre "aquest tipus de literatura".
Vet a cà el que m'ha dit si no t'he entès
malament.

— Detesto la pornografia, tant com la sentimen-
talitat, la seva sermoneja bessonra. Pel darrer, no
vull cap més límit que els de la gràcia i el bon
sent. Els límits salants que no ultra passen aquests lí-
mits, els llegiré amb plaer, amb més plaer com més

25-IX-37 (26)

ultrats són. No Els Víbes d'aventures que llegim amb
més avidesa, no són els més fantàstics i interessants
blants? Hom llegiria per trobar en els Víbes i consolati-
són, la descripció i l'encís de tot allò que
hom sap impossible en ell. Tan se val que aquest
impossible reconstruï el drago de Salsid, i
Eldorado de Candid, el país dels sesants de Galviver,
o la marquesa de Mentenil de les mairsons.
Encara que, t'advertiré que aquest Víbe no
és pas tan probable com es pensa la s'la Figne
les. Els reversos ni són providencialsment punits, i
els ignorants ni són a bastament grans de la
sera i no ancia. Així i tant pot, en el Víbe,
sotmetre sense per el Víbe al judici de les mares
de penitència i - segueix dient el Màrtir -, tot
el vicari del Víbe és solament a que l'ètic o històric,
ja que avui dia, per la distància moral que separa les
generacions actuals, és vídicament impossible

27-1-87-3

de començar els jocs, i són els vells els que venen
de parlar com abans de que no ens començarem a posar
tres. -

I després de dia mitjà, el màrius s'avalid, i torna a ser
el ten màrius que escriu cartes.

Un altre dia s'explicarà la història del Pa Leky i
Mr. Ayde. Ara es posen a tocar Pascipal, i, si
en dones hi cènria, en dedicari a esultar.

Den M àrius

La vintena no ha volgut que hi més el queixal. hi
ren que a l'altre dia hi van; he torn realment,
que no vol saber res més amb mi S